

Milí přátelé,

nový měsíc vstoupil do našich životů a my vám s radostí posíláme další **pozdravení z Nového Dvoru**. Zprvu bychom vám velmi rádi poděkovali za pozornost a čas, který jste věnovali dotazníku rozeslaném v minulém dopise.

Děkujeme za všechny **vaše odpovědi, povzbudivá slova, náměty a myšlenky**. Jsme velmi vděční za vaši zpětnou vazbu. Díky ní můžeme náplň našeho psaní přizpůsobit tomu, co vás **skutečně zajímá** a o čem se chcete z dopisů dozvídat. Přejeme si, aby naše psaní naplňovalo vaše očekávání. Aby vám přinášelo do životů klidné a povzbudivé chvíle, hřejivé slovo a **upevňovalo naše vzájemné přátelské pouto**.

Vstup do postního období

Není to tak dlouho, co jsme oslavovali příchod **nového roku**. A najednou jsme při pročitání vašich inspirujících odpovědí vstoupili do doby postní, a to popeleční středou. Možná, že v některých z vás to vyvolá zneklidňující myšlenky, že se jedná o dobu plnou odříkání, velkého úsilí, **půstu a kdoví čeho dalšího**.

Obav není třeba. Tato doba v sobě totiž ukrývá **mnohem více** a něco úplně jiného, než se může na první pohled zdát. Nejedná se o samoučelné nebo snad dokonce nějaké samolibé asketické výkony, což si někteří mohou třeba myslet.

V první řadě jde především o **setkání s pravdou**, a to i s pravdivostí k sobě samým, kterou velmi silně vyjadřují slova, která kněz vyslovuje při udílení popelce: „*Pamatuj, že jsi prach a v prach se obrátíš*“ a s Pravdou s velkým P, tedy s Ježíšem Kristem, který je Cesta, Pravda a Život.

Ano, jsme prach a popel, a je dobré si to s pokorou čas od času připomenout. Zároveň jsme ale i mnohem, mnohem víc. Máme srdce, které je schopné **milovat a touží po lásce**.

A právě o to jde v postní době více než kdy jindy: otevřít se **dokořán lásce a projevit lásku** tak jako Kristus, jenž tím, že z lásky k nám podstoupil smrt, „*projevil svou lásku až do krajnosti*“.

To dobré v nás...

Současné období s sebou přináší také **krásné metafory**. To, o co jde v postní době, totiž příznačně vystihuje prořezávka stromů v sadu. Ano, přesně tak.

Během ní zbavujeme ovocné stromy zbytečných planých výhonků, které nenesou žádný užitek a jen odebírají stromu sílu. A současně tím **posilujeme plodonosné větve**, které, ve svůj pravý čas, vydají ovoce.

Právě tak je tomu i v postní době. Když budeme naslouchat svému srdci, tak možná v první chvíli překvapivě zjistíme, že jsme chudí na lásku. Proto cílem postního snažení je nejen se **zbavit všeho neplodného** či dokonce všeho škodlivého v nás, ale hlavně posílit, zušlechtit a nechat **růst to dobré v nás**. Abychom i my, v náš pravý čas, vydali dobré ovoce.

Jak řekl Otec opat ve svém kázání:

„Chceme-li tuto výzvu vzít vážně, měli bychom v sobě nechat tryskat radost. Tato radost je nezlomná, protože je plodem Ježíšova vítězství nad smrtí. Toto každodenní očekávání velikonoční radosti je slučitelné s běžnými těžkostmi. Stavíme-li tedy svůj život na takovém základě, můžeme počítat nejen s tím, že budeme šťastní, ale můžeme také předpokládat, že naše radost bude nakažlivá. Radost je tedy plodem víry a lásky. Přejme si tuto radost po celou postní dobu.“

V našich modlitbách na vás neustále myslíme. Rádi bychom vás v tak výjimečném a důležitém období, ve kterém se právě nacházíme, potěšili **příjemnou zprávou**. Tentokrát vám na konci tohoto měsíce zašleme ještě další psaní.

Aktuální, jedinečné, období si to žádá. A už teď vám můžeme s nadšením prozradit, že v sobě bude ukrývat drobné velikonoční překvapení. Myslíme na vás a budeme se tedy **mimořádně těšit ještě jednou na konci března**.

S přáním všeho dobrého,
o. Jiří, celerář opatství Nový Dvůr a jednatel společnosti Labora s.r.o.

